

Zahle: Jeg kan fatte mig i den største Korthed, for denne Sag har jo gentagne Gange været Genstand for omhyggelig Drøftelse i dette høje Ting, og det radikale Venstres Stilling til den i Princippet er jo klar og fremgaar deraf, at daværende Trafikminister Hassing Jørgensen gentagne Gange har fremsat et Lovforslag, der ligesom det her foreliggende hvilede paa den Kommissionsbetænkning, der blev afgivet i 1914. Det, der skaber Vanskelighederne i denne Sag, er for det første Uenigheden i Befolkningenovre i Vestjylland. De tidligere nævnte Partier, Nordpartiet og Sydpartiet, har ikke kunnet enes om denne Sag, og Striden staar endnu lige saa varmt som tidligere, det vil vi ogsaa nok faa at høre her i Dag. Det kan jeg ikke gøre noget ved. Den anden Vanskelighed er Betalingsforholdene. Der er allerede af foregaaende Talere peget paa, at Statskassens Forhold ikke er fortræffelige, og at de finansielle Vanskeligheder med Hensyn til denne Sag vel derfor maa siges at være meget store i Øjeblikket. Jeg skal udkaste en Tanke, som jeg mener kunde overvejes med det for Øje at skaffe Midlerne til Veje til Løsning af denne Opgave. Det er jo meget store Strækninger, som vil blive forbedret og komme i en helt anden Tilstand, naar der bliver et fast Udløb fra Ringkøbing Fjord, saaledes at man kan regulere Vandstanden. Derved vil meget vidtstrakte Egne kunne bringes under en ganske anden Kultur end nu, hvor Vandet snart mangler, saaledes at Jorden bliver for tør, snart stiger for højt, saa at Jorden bliver sur og ødelagt af Vand. Jeg kunde derfor tænke mig, at man skred til at lægge en Værdistigningsafgift paa disse Egne, paa Engene — ja, ogsaa en Del Agerjord vilde jo blive i høj Grad værdifuldere, naar Vandstanden i Ringkøbing Fjord kan reguleres. Jeg vil henstille den Tanke, at man lagde en Værdistigningsafgift paa disse Arealer og muligt en saadan, at den kunde bære Etableringsomkostningerne, og derefter forhandlede med Ringkøbing By og Lodsejerne derovre om at tilvejebringe Sikkerhed for, at man betalte Vedligeholdelsen. Saa var man ude over det finansielle, og saa var i hvert Fald den ene af de store Vanskeligheder ved denne Sag bragt til Side.

Det er en Tanke, jeg udkaster, og det vilde glæde mig, hvis Regeringen vilde tage den op, eller den kunde komme under Overvejelse i det Udvalg, som naturligvis vil blive nedsat af dette høje Ting angaaende denne Sag, i hvilket Udvalg det radikale Venstre ved de Repræsentanter, det vil

sætte ind i dette Udvalg, vil deltage i en fuldkommen saglig Behandling af dette Spørgsmaal.

Pinholt: Det er, som det ærede Medlem Hr. Hauge udtalte, nu 5 Aar, siden vi sidst havde Afløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord til Behandling her i dette høje Ting. Naar vi ikke har haft dem til Behandling i disse 5 Aar, tror jeg at have Ret til at sige, at det er, fordi Forholdene derovre med det Udløb, vi har haft, har været taalelige, deri, tror jeg, ligger Grunden til, at vi ikke har været nødt til at beskæftige os med denne Sag her i Rigsdagen. Den højtærede Trafikminister holdt jo et Møde derovre for et Aar siden, og ved denne Lejlighed udtalte han til Beboerne, at han vilde anbefale dem at søge at finde et fælles Forslag, træffe en Overenskomst, hvorefter de kunde komme samlet til ham med en Anmodning om at ordne Udløbsforholdene derovre, saa vilde han antagelig kunne støtte Forslaget og bringe det frem her paa Rigsdagen. Det gav Anledning til, at der blev ført Forhandlinger mellem dem, der bor ved den sydlige Del, og dem, der bor ved den nordlige Del af Fjorden, og disse Forhandlinger blev ført i Løbet af sidste Sommer. Men Forhandlingerne førte ikke til nogen Overenskomst eller noget fælles Forslag, og det har sin Aarsag i, at de Forhold, som er til Stede ved Fjordens nordlige og sydlige Ende, er saa forskelligartede, at det er noget nær umuligt at bringe dem ind under samme Forslag; det, der vil være godt og tilraadeligt for dem ved den sydlige Del af Fjorden, er ikke i samme Grad godt og tilraadeligt for dem ved den nordlige Side af Fjorden. Det gav sig ogsaa Udtryk deri, at under Forhandlingerne stillede Beboerne fra den nordlige Side sig paa det Standpunkt, at man vilde gaa med til en Løsning, der laa indenfor det af Kommissionen af 1914 stillede Forslag, medens man overhovedet nægtede at gaa med til at forsøge, om det var muligt at skaffe en Løsning paa det Sted, hvor Udløbet nu er. Det er dog i og for sig ikke unaturligt, at man ogsaa prøvede at finde en Løsning paa det Sted, hvor Naturen Gang paa Gang viser Udløbet hen. Gennem Historien har det vist sig, at Udløbet vil være ved den sydlige Ende af Fjorden og ikke ved den nordlige, og jeg tror ogsaa, dette til syvende og sidst bliver det afgørende. Selv om vi atter kommer til at flytte op til Hvide Sande, vil det dog ende Syd paa igen, idet vi deroppe vil faa en stor Sandbarre og Tilsanding i Stedet for en virkelig Havn.